

بار خدایا هر که بمن کید کند با او کید کن، و هر که آهنگ من کند آهنگ او کن، و تیغ آن کس که بروی من تیغ کشید تیغش را کند نما، و آتش آن کس که برای من آتش افزود خاموش ساز، و مکر مکر کنندگان را از من کفایت کن، و چشم کافران را از توجه بمن از بین درآور، و اندوه آن کس که آندوهش را بر من وارد کند کفایت نما، و شر حسودان را از من باز دار، و با آرامش خود مرا از آن نگهدار، و زره نگهبان خود را بمن بیوشان، و مرا در پرده پوشاننده خود مستور دار، و حالم را اصلاح کن و گفتارم را بکاردم تصدیق کن (یعنی کاردم را گواه راست گفتارم کن) و در باره خاندان و مالم برکت بمن ده.

مؤلف(منظور شیخ عباس قمی نویسنده مفاتیح الجنان است) گوید: در باب مقام بیان نمازه‌نمازه‌ای برای زیادشدن روزی ذکر شده که می‌توانید مراجعه کنید.

برای ۴ دعای دیگر ذکر شده در کتاب مفاتیح الجنان مراجعه کنید به "بخش «باقیات الصالحات»/باب چهارم(ادعیه منتخبه از کتاب کافی)"(فصل پنجم)(دعاهای وارد براز رزق و روزی)"

به گزارش بیان معنوی، همچنین در بخش «باقیات الصالحات» از کتاب مفاتیح الجنان، در باب دوم(نمازهای مستحبه)، بخشی تحت عنوان «تماز زیاد شدن روزی» آمده است. علاقمندان می‌توانند رجوع کند.

۲. نماز و دعا در نافلۀ روز جمعه (از امام رضا(ع) و امام سجاد(ع))*

در آداب و نوافل روز جمعه آمده است:

سپس نافله‌های روز جمعه را بخوانن بنابر روایتی که از امام رضا(ع) وارد شده که فرمودند: شش رکعت در اول صبح می‌خوانی و بعد از آن شش رکعت دیگر که دوازده رکعت می‌شود و بعد شش رکعت دیگر به آن دوازده رکعت اضافه می‌کنی که مجموعاً هجده رکعت می‌شود.(ظاهراً منظور حضرت این است که این هجده رکعت را در سه نوبت با فاصله از صبح تا ظهر می‌خوانی) و دو رکعت دیگر هم هنگام ظهر می‌خوانی؛ سزاوار است که بین هر کدام از این نمازها دعایی که از امام سجاد(ع) روایت شده است را هم بخوانی، هماناً که حضرت بین هر کدام از این نمازها دعایی می‌خوانند. ثمَّ تُصَلِّيْ نَوَافِلَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ عَلَى مَا وَرَدَتْ بِهِ الرَّوَايَةُ عَنِ الرَّضَا عَلَّهُ قَالَ تُصَلِّيْ سِتَّ رَكَعَاتٍ بَكْرَةً وَ سِتَّ رَكَعَاتٍ بَعْدَهَا اثْنَتَا عَشْرَةً وَ سِتَّ رَكَعَاتٍ بَعْدَ ثَمَانَ عَشْرَةً وَ رَكْعَتَيْنِ عِنْدَ الْرَّوَالِ وَ يَبْيَنِيْ أَنْ يَدْعُوْ بَيْنَ كُلِّ رَكْعَتَيْنِ بِالْدُّعَاءِ الْمَرْوُى عَنْ عَلَيْهِ بَنْجَيْنَ عَلَيْهِ كَانَ يَدْعُوْ بِهِ بَيْنَ الرَّكَعَاتِ)

سپس متن کامل این دعاها آمده است که بسیار مفصل است و هر که خواهد رجوع کند به کتاب مصباح المتهجد(شیخ طوسی)، ج ۱، صص ۳۵۷-۳۴۷ یا کتاب جمال الاسیوع، صص ۳۷۰-۳۸۴ و [با اینجا را کلیک](#)(+) کنید.

* آنچه که به عنوان دعا امام هادی(ع) گفته شده بود و قرار بودن منتشر در سایت قرار گیرد، در واقع همین نماز و دعایی است که در اینجا آمده است.

مستندات ادعا برای طلب روزی / دعا امام هادی(ع)

در جلسه دهم «تنها مسیر برای زندگی بهتر» به دعاها رسیده از ائمه اطهار در طلب زندگی بهتر اشاره شد. چند نمونه از این ادعیه در ادامه آمده است:

۱. دعا امام صادق(ع): خدایا! دنیا را برای من زندان قرار نده؛ و لاتتجعل على الدنيا سجننا

در بخش باقیات الصالحات کتاب مفاتیح الجنان، در باب چهارم(ادعیه منتخبه از کتاب کافی)، فصل پنجم به «دعاهای وارد براز رزق و روزی» اختصاص یافته است. در این فصل پنج دعا برای رزق و روزی آمده است. و پنجمین آن دعایی از امام صادق(ع) است. در مفاتیح الجنان آمده است:

پنجم: ابو بصیر عن أبي عبد الله ع قال: كَانَ عَلَى بْنِ الْحُسْنَيْ عَيْدُونَ يَدْعُو بِهِ الدُّعَاءِ: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ حُسْنَ الْمَعِيشَةِ أَتَقْوِيْ بِهَا عَلَى جَمِيعِ حَوَائِجِيْ وَأَتَوَصِّلُ بِهَا فِي الْخَيْرِ إِلَى أَخْرَتِيْ مِنْ غَيْرِ أَنْ تُتَرَكِيْ فِيهَا فَأَطْلَنِيْ أَوْ تُقْتَرِيْ بِهَا عَلَى فَانِقْتَهِيْ فِيْهَا عَنْ شَكْرِ نِعْمَتِكَ يَا كُلَّمَا تَلَهُبِيْ بِهِهِنَّهُ وَ حَالِيْ رِزْقِكَ وَ أَفْضَلِ عَلَيْهِ مِنْ سَيِّبِ فَضْلِكِ يَعْمَهُ مِنْكَ سَاعِةً وَ عَطَاءً غَيْرَ مَمْنُونَ ثُمَّ لَا تُشْتَغِلِيْ عَنْ شَكْرِ نِعْمَتِكَ يَا كُلَّمَا تَلَهُبِيْ بِهِهِنَّهُ وَ تَقْتَنِتِيْ شَهَرَاتُ زُهْوَتِهِ وَ لَا يَفْلَلِيْ عَلَيْهِ مِنْهَا يَتَضَرُّعُ عَمَلِيْ كَذَهُ وَ يَمْلَأُ صَدْرِيْ هَمَّا أَعْطَيْتِيْ مِنْ ذَلِكَ يَا إِلَهِيْ غَيْرِيْ عَنْ شَيْرِ الْحَلْقَهِ وَ بِلَاغَأَ نَالَ بِهِ رِضْوَانَكَ وَ أَعُوذُ بِكَ يَا إِلَهِيْ مِنْ شَرِ الدُّنْيَا وَ شَرِّ مَا فِيهَا وَ لاتتجعل على الدنيا سجننا ولا فراقها على حزناً آخرخني من فتنتها مرضاياً غَنِيْ مَثْبُولًا فِيهَا عَمَلَتِيْ إِلَى دَارِ الْحَيَوَانِ وَ مَسَاكِنِ الْأَخْيَارِ وَ أَدِيلَنِيْ بِالْدُنْيَا الْفَانِيَةِ نَعِيمِ الدَّارِ الْبَاقِيَةِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ أَرْلَهَا وَ زُرْلَهَا وَ مِنْ سَطْوَاتِ شَيَاطِينِهَا وَ سَلَاطِينِهَا وَ نَكَالِهَا وَ مِنْ بَعْيِ عَنْ بَعْيِ عَلَيْهِ

اللَّهُمَّ مَنْ كَادَتِيْ فَجَدَهُ وَ مَنْ أَرَادَتِيْ فَأَرَدَهُ وَ فُلْ عَنَّيْ خَدَهُ مَنْ نَصَبَ لِيَ خَدَهُ وَ أَطْفَبَهُ عَنَّيْ نَارَ مَنْ شَبَ لِيَ وَ قُوَّهُ وَ أَكْبَنَيْ مَكْرَهَهُ وَ افْتَأَنَيْ عَيْنَ الْكُفَّرِ وَ أَكْبَنَيْ هَمَّهُ مَنْ أَذْكَلَ عَلَيَّ هَمَّهُ وَ ادْفَعَ عَنَّيْ شَرَّ الْحَسَدَةِ وَ أَعْصَمَنِيْ مِنْ ذَلِكَ بِالسَّكِينَةِ وَ الْإِسْنَنِ دِرْعَكَ الْحَصِينَةِ وَ أَحْبَنَيْ فِي سِيرَكَ الْوَاقِيِّ وَ أَصْلَحَ لِي حَالِيَ وَ صَدَقَ قُولَيْ بِعَالِيَ وَ بَارِكَ لِي فِي أَهْلِيِّ وَ مَالِيِّ(کافی ۵۵۳/۲)

بار خدایا از تو خواهیم می‌شدت خوبی که بدان وسیله بهم‌هه جواهیم نیرو بگیرم و در این دوران زندگی بدان وسیله باخرزم رسم، بدون آنکه مرا در آن بخوشگذرانی و ادار کنی تا در تنبیجه سرکش شوم یا بر من تنگ گیری که بدینه شرم، روزی مرا از توجه در خود وسیع گردان و از باران فضلت بر من فرو ریز، و نعمتی پیوسته و عطایی بی منت (بمن ده) سپس بواسطه زیادگی آن مرا از شکر آن باز مدار که خرمی آن مرا بخود سرگرم سازد، و درخشندگی شکوفه‌هایش مرا گول زند (با گمراه سازد) و کمی آن مرا دچار مساز که رنج تحصیل آن مرا از کردار و عبادت باز دارد و اندوه بدست آورده سینه‌ام را فرا گیرد، بار خدایا چنان روزی بمن بدده برای بی‌نیازی از بندگان بد تو، و وسیله‌ای باشد که مرا بخشنودی (با رضوان) برساند، و ای خدای من بتو پناه برم از شر دنیا و شر آنچه در آنست، دنیا را بر من زندان مساز، و جدائی آن را اندوه من مکن، مرا از فتنه‌هایش بیرون بر بدانسان که مورد پسند باشم، و کردارم مورد پذیریش باشد که بخانه جاویدان زندگی و محل سکونت نیکانم برساند، و بجای دنیای فانی نعمتی‌های خانه باقی را بمن ارزانی کن، بار خدایا من بتو پناه برم از تنگدستی و سختی و پریشانیهای دنیا و حمله شیاطین و سلاطین آن و از شکنجه‌هایش، و از ستم آنکه در این دنیا بمن ستم کند.

